

[Stensballe.]

Virksomhedens Størrelse og Beskæftigelsesgrad er en saadan, at det kunde have været nyttigt ogsaa for os herovre at være kommet ind i Forhold af den Art, bl. a. under Hensyn til Forhold, som forefindes andre Steder her i Landet. Hvorvidt det, hvis vi var kommet til at beskæftige os med disse Oplysninger, kunde have bevirket Realitetsændringer i Lovforslaget, skal jeg ikke udtale mig om, men i flere Henseender vilde det have forekommet mig nyttigt, om ogsaa vi her kunde have taget Stilling til Sagen.

Efter saaledes at have beklaget mig over de Vilkaar, som vi skal arbejde under her i Tinget i Eftermiddag, skal jeg derefter ganske kort tale om selve Lovforslaget. Under Hensyn til, at saavel Kreditorerne som Aktionærerne vel nok skades mindst ved den her foreslaaede Ordning, hvorefter Aktionærerne i hvert Fald ikke helt vil være afskaaret fra en Gang under bedre Konjunkturer at opnaa Fordele, som ikke synes opnaaelige ved en eventuel Likvidation, samt under Hensyn til, at betydende Kreditorer har stillet ny Kapital til Raadighed for Burmeister & Wain's Fortsættelse under den foreslaaede Form, og at det er Burmeister & Wain's hidtidige Kreditorer og Aktionærer, der ejer det nye Selskab, saaledes at Virksomheden fremdeles kan drives som en privat Virksomhed uden Statsfinansiering — jeg skal i saa Henseende henholde mig til mine Udtalelser ved Behandlingen af Moratorieforslaget —, skal jeg da anbefale Lovforslaget til hurtig Behandling og Vedtagelse i uforandret Skikkelse, da vi som nævnt befinder os i en Tvangssituation, efter at Lovforslaget først er blevet færdigbehandlet i Folketinget nu til Middag. Ved at dette Lovforslag gennemføres, tror jeg, at Virksomheden faar de bedste Muligheder for at oprettholdes i et vist Omfang, idet det gælder om at undgaa den større Afbrydelse, som vilde blive Resultatet, hvis man søgte Moratorieloven forlænget, hvad jeg hverken vil foreslaa eller insistere paa. Jeg skal tværtimod nu til Slutning indskrænke mig til at opfordre til Vedtagelse af Lovforslaget i uforandret Skikkelse.

Ludvig Christensen: Efter den indgaaende Redegørelse, der er givet dette høje Ting af den højtærede Handelsminister, er der for mig ikke nogen Grund til at gaa dybt ind paa det foreliggende Lovforslag. Den Undersøgelse, som var forudsat i den i sin Tid vedtagne Moratorielov,

er endt. En Del af Undersøgelsens Resultater foreligger offentligt gennem den Indstilling, der medfølger Lovforslaget; en anden Del af Undersøgelsens Resultater har vi ikke faaet Lejlighed til at se her i Tinget, men vi er dog ikke helt ukendte med dem, og det kan jo ikke paastaas, at de Resultater, der er kommet ud af den foretagne Undersøgelse, har været af særlig behagelig Art. Jeg tror imidlertid, at det vil være ganske berettiget her fra dette Sted at sige, at det er et beundringsværdigt Arbejde, det af Ministeriet nedsatte Undersøgelsesudvalg har præsteret ved i Løbet af den meget begrænsede Tid at naa saa dybt til Bunds, som man alligevel er naaet, og jeg tror, det er en Lykke for Virksomhedens Videreførelse, at det er lykkedes dette lille Udvalg at naa til fuld Enighed, ikke alene om Synspunkterne med Hensyn til Undersøgelsens Resultater, men navnlig ogsaa om den Maade, hvorpaa Virksomheden skal føres videre. Jeg skal ikke komme ind paa de Spørgsmaal, der har været behandlet i det andet høje Ting under Forhandlingerne der, men nøjes med at udtale mit Haab om, at den Form, den nye Virksomhed nu faar, maa blive en saadan, at den virkelig for Alvor kan blive til Gavn for Virksomheden, saa at den bliver i Stand til i størst muligt Omfang at føre de virkelig gode tekniske Resultater videre, som man hidtil har naaet i denne Virksomhed.

Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Vedtagelse i det høje Ting.

Stein: Da vi sidste Gang, kort før Jul, beskæftigede os med Aktieselskabet Burmeister & Wain, drejede Forhandlingerne sig om det Moratorium, man den Gang tilstræbte, for at der kunde blive Tid til en nøjere Undersøgelse af Aktieselskabets Forhold med en Rekonstruktion for Øje. Fra Selskabets Side gjorde man den Gang gældende, at det kun drejede sig om en Likviditetskrise. Vi andre, i alt Fald indenfor det Parti, jeg tilhører, havde en noget anden Opfattelse, som jeg ogsaa ved den Lejlighed gav Udtryk for her i Tinget. Desværre har det vist sig, at Forholdene indenfor Selskabet har været langt alvorligere, end man paa Forhaand kunde have nogen Mening om, og det Forslag, der foreligger til Afgørelse i Dag, er af en ganske ekstraordinær Karakter. Det gaar — udenom de sædvanlige Selskabsmyndigheder og udenom Kreditorerne — ud paa at dele Burmeister & Wain's Maskin- og Skibsbyggeri i en levende Afdeling, der under det gamle